

Publicerad 2006-08-23 15:38 av SocialPsychoFreak

Du lämnade mig ,fick mig att släppa taget, sparkade på mig och slet mig i bitar...och allt jag ville var att få dig att le...

Mamma Var Tog Din Närhet Vägen?

Det är som att du och jag

Ramlade ner samtidigt

Fast egentligen var det du som drog med mig

För du vågade inte släppa taget helt

Fast du gjorde ju det ändå

På vägen ner

Du \"tappade\" mig på vägen

Skrattade bort sorgen

När du slängde ut mig

Skickade mig till Dom

Jag slänger med väskorna till dig

Varannan helg

Men egentligen vill du inget annat

Än att slippa mitt tjat efter pengar

Men egentligen vill jag bara

Att du öppnar ögonen när du pratar med mig

Släpper ciggen och kaffe koppen och kramar mig

Spottar ut tuggomit och säger

Jag älskar dig...

Mamma även om du inte gör det

Så var det du som fick mig hit

Så ta hand om mig då

Jag är din ägodel

Få mig inte att tappa fästet igen

Som du gjort så många gånger

Jag lever inte längre i nuet mamma

Jag lever några steg bakom dig

Bara för att försöka

Komma ihåg de fina minnerna

Av kärlek

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren SocialPsychoFreak med Poeter.se id #5168 innehar upphovsrätten